

Tato diplomová práce má za úkol načrtnout i s pomocí několika renomovaných autorů hranice reflexivního myšlení a ukázat principiálně neukazatelné a neviditelné. Tím se částečně ocitá v oblasti jisté nelogičnosti a aporičnosti. Zabývá se především jedním z význačných fenoménů, který nás přivádí na samou hranici (ne)myslitelného a (ne)viditelného. Je jím fenomén slepého bodu, na jehož uchopení se "demonstruje" hranice fenomenality i reflexivity v jedné z jejích nejčistších podob. Klade tedy podstatnou otázku: Jak fenomenalizovat a reflektovat náš slepý bod? Úkol to není snadný. Výsledkem je analýza jisté nezastupitelné zkušenosti, která nemůže být žádnou tezí, žádným důkazem, ale otevřeností pro vnitřní spornost a nepojmenovatelnost. Závěrem je, že to, co tato práce přinesla, tj. slepý bod jako zkušenost i metaforu, musí nahlédnout čtenář sám, neboť se nedá žádnou tezí shrnout či pojmenovat. Tato práce k němu snad otevřela dveře a také je otevřela pro nám ne příliš vlastní zenový typ myšlení.